

W czwartym zarzucie w odniesieniu do środka POSEI — mniejsze wyspy Morza Egejskiego, skarżąca podnosi, że: (a) art. 3 ust. 3, rozporządzenia (EWG) nr 2019/93 ⁽⁵⁾ i art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2958/93 ⁽⁶⁾, dotyczące kontroli systemu zaopatrzenia małych wysp Morza Egejskiego, zostały błędnie zinterpretowane i zastosowane, ewentualnie, że dokonano błędnej oceny okoliczności faktycznych, ponieważ władze greckie zrealizowały to, co zostało przewidziane w rozporządzeniach, (b) odnośnie do upraw pomidorów i gajów oliwnych małych wysp Morza Egejskiego również dokonano błędnej oceny okoliczności faktycznych, ponieważ LPIS ⁽⁷⁾ i rejestry funkcjonowały normalnie i że w każdym razie — jeżeli chodzi o naruszenia o niewielkim znaczeniu — wobec skarżącej zastosowano ogólną korektę obejmującą system upraw rolnych i że druga kara nie może być zastosowana z tego samego powodu w różnych uregulowaniach i w końcu (c) korekta zastosowana do środka POSEI naruszyła zasadę proporcjonalności.

- (⁵) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, str. 1).
- (⁶) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1593/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 182, str. 4).
- (⁷) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 74, str. 1).
- (⁸) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, str. 11).
- (⁹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 lipca 1993 r. wprowadzające szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 184, str. 1).
- (¹⁰) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2958/93 z dnia 27 października 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w odniesieniu do szczególnych uzgodnień dotyczących dostaw niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 267, str. 4).
- (¹¹) System identyfikacji działek rolnych.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2007 r. — Transports Schiocchet — Excursions przeciwko Komisji

(Sprawa T-220/07)

(2007/C 199/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Francja) (przedstawiciel: D. Schönberger, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Komisji z uwagi na naruszenie praw podstawowych skarżącej przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 517/72 z dnia 20 marca 1972 r.;
- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Komisji z uwagi na naruszenie praw podstawowych skarżącej od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r.;
- zasądzenie od Komisji, na wskazanych powyżej podstawach, na rzecz skarżącej kwoty w wysokości 50 723 808,39 EUR lub każdej innej, również wyższej, kwoty ustalonej przez biegłego tytułem naprawienia poniesionej szkody, wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 8 % w skali rocznej od dnia wydania wyroku w sprawie do dnia zapłaty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- zastrzeżenie na rzecz skarżącej wszelkich roszczeń, żądań i środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła niniejszą skargę z tytułu odpowiedzialności pozaumownej o naprawienie szkody jaką miałyby ponieść w wyniku przyjęcia przez Komisję decyzji 89/524/EWG z dnia 7 września 1989 r. dotyczącej sporu między Luksemburgiem i Francją w przedmiocie regularnych wyspecjalizowanych usług przewozu osób między tymi państwami ⁽¹⁾, która była przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez skarżącą i oddalonej wyrokiem Trybunału z dnia 16 kwietnia 1991 r. w sprawie C-354/89 Schiocchet przeciwko Komisji ⁽²⁾ jak też w wyniku przyjęcia rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem ⁽³⁾.

W swojej skardze skarżąca podnosi, że przyjmując rzeczone akty instytucje wspólnotowe naruszyły przysługujące jej prawa podstawowe z uwagi na konwalidację niezgodnej z prawem sytuacji, w jakiej znajdowali się jej konkurenci na rynku przewozów autokarowych między Luksemburgiem i Francją prowadzący swoją działalność bez uprzednich zezwoleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272, str. 18.

⁽²⁾ Rec. 1991, str. I-01775.

⁽³⁾ Dz.U. L 74, str. 1.